

Dierbare kinderen van Medjugorje,

Geprezen zijn Jezus en Maria !

1 - Op 2 december kreeg Mirjana Soldo haar maandelijkse verschijning thuis (het regende die dag). Er waren enkele pelgrims aanwezig. Na de verschijning gaf ze de volgende boodschap door:

“Lieve kinderen, in deze tijd van voorbereiding en van blijde verwachting, wil ik, als moeder, jullie tonen wat het belangrijkste is: jullie ziel. Kan mijn Zoon in haar geboren worden? Is ze gezuiverd - door de liefde - van leugen, van hoogmoed, van haat en kwaadwilligheid ? Bemint jullie ziel God boven alles, helemaal als een vader, en de mens, jullie broeder in Christus? Ik toon jullie de weg die je ziel zal verheffen tot een totale vereniging met mijn Zoon. Ik verlang dat mijn Zoon in jullie zou geboren worden. Welk een vreugde voor mij, als moeder. Ik dank jullie”.

2 - Een opmerkelijke verjaardag. Op internet wordt er de laatste jaren een (ingebeelde) brief van het Kind Jezus verspreid. Samengevat: Het Kind Jezus vertelt er in over zijn vreugde vanwege al de liefdevolle voorbereidingen in de gezinnen voor de verjaardag van zijn geboorte. Prachtige versieringen, kaarsen, schitterende slingers, versierde kerstbomen, mooie geschenken, feestmaaltijden, de meest verfijnde en mooiste kleding, zachte muziek en allerhande verrassingen ... En zoveel genodigden. Wat Hem daarbij het meest verheugt is, dat de gezinnen uit liefde voor Hem, zelfs in het klein, de plaats van zijn geboorte hebben nagemaakt en kleine stalletjes, om zich nog beter deze gezegende dag te herinneren. En welk een toewijding bij al deze voorbereidingen.

De geschiedenis eindigt echter met een pijnlijke gebeurtenis. Als de kerstnacht zich dan eindelijk over de aarde verspreidt en alles klaar is, staat het Kind Jezus voor de deuren van de huizen, maar..., tot zijn grote verbazing is Hij niet uitgenodigd. Niemand denkt er aan Hem te vragen om binnen te komen. Er wordt Hem nog geen blik gegund. Hij wordt totaal miskend, zelfs misprezen. Zal zijn verjaardag zonder Hem worden gevierd? Hoe is dat mogelijk? Ja, Hem, van wie ze de verjaardag vieren, blijft buiten staan in de kou, de eenzaamheid, de honger en de pijn. En Hij was zo gelukkig bij de mensen te kunnen komen. Hij had goddelijke geschenken voor iedereen meegenomen. De feestelijkheden gaan echter door zonder Hem... Zonder Hem? Maria zegt ons vandaag: “Ik verlang dat mijn Zoon in jullie zou geboren worden. Welke vreugde voor mij, als moeder.” Welke plaats zal het Kind Jezus bij ons hebben? De eerste, de laatste, geen enkele?

3 - Wie is mijn moeder ? Als we de 27 kerstboodschappen van 1981 tot 2008 herlezen, zien we hoe de heilige Maagd verlangt dat ons hart zelf de kribbe wordt waarin Jezus geboren zal worden. Zij deelt ons hier iets mee dat haar heel eigen is. Zijzelf immers heeft het Kind Jezus gedragen en heeft het ter wereld gebracht. Zegt Jezus ons echter zelf niet dat ook wij voor Hem een moeder kunnen zijn? “Wie is mijn moeder? ... Hij, die de wil doet van God, hij is voor Mij een broeder, een zuster en een moeder”. (Mc.3,31-35). Meer dan ooit zal het Kind Jezus dit Kerstfeest moeders zoeken, moederlijke harten.

Meerdere keren heeft de Gospa de jongeren van de gebedsgroep enkele waardevolle dingen geleerd om hun harten goed voor te bereiden op de geboorte van haar Zoon, en wij kunnen deze in deze Advent op onze beurt beleven.

- Ons elke dag met ons gezin verzamelen om te delen rond de mooie teksten van de Advent, die ons door de liturgie worden aangereikt. Zo helpen we elkaar onderling om te groeien rond Gods Woord. We kunnen ons goed voorstellen dat de Heilige Maagd dat ook deed, 's avonds na het werk, met Jozef en Jezus, in het nederige huis van Nazareth, daar waar hun harten zo sterk brandden in contact met de Thora ...

- Ze vraagt ons eenzame mensen, arm of rijk, te bezoeken om hen de warmte te brengen van een aanwezigheid, van een glimlach, de troost van een teken van genegenheid. Heel bijzonder raadde ze gezinnen aan waar er zieken waren en spoorde aan om voor hen, en met hen, te bidden.

- Ze nodigde de jongeren van de gebedsgroep uit om naar behoeftige gezinnen te gaan en er wat karweitjes te doen, bijvoorbeeld iets in het huishouden, of hun huis wat te verfraaien en er enkele sporen achter te laten van concrete liefde, zoals wat voedsel, vruchten, gebakjes, enz ...

- Ze vroeg deze jongeren meer te bidden om hun aandacht aan te scherpen voor de komst van het Kind Jezus met Kerstdag, (die ze de Dag van de Vreugde noemt) en er daarbij voor te zorgen zich met iedereen te verzoenen. Ze nodigde hen uit om momenten te zoeken waarin ze zich konden afzonderen om dan uit de grond van hun hart te danken en te zeggen: "Dank U"
- Ze nodigt ons uit een novena te houden voor Kerstmis (van de 16de tot de 24e) en te verzaken aan datgene waar we meest aan gehecht zijn (koffie, tabak, alcohol, enz ...) en de televisie uit te laten.
- Tenslotte waarschuwt ze ons voor de bekoring ons zozeer te laten overspoelen door materiële voorbereidingen dat we het essentiële uit het oog verliezen: De komst van Jezus in de wereld en in de harten.

Deze aanbevelingen zijn voor ons allen bedoeld. Ze komen van boven en komen zo goed overeen met het Evangelie. Ik schijnt me toe dat, als wij ze volgen, de Gospa ons met Kerstmis echt zal kunnen zeggen: "Welk een vreugde voor mij, als moeder. Ik dank jullie". Laten we er voor zorgen dat we haar dit wel verdiende geschenk met Kerstmis kunnen aanbieden.

4 - Met de heilige Franciscus van Assisië.

In 1223, drie jaar voor zijn dood en kort voor hij de stigmata ontving, zocht Franciscus naar een plaats om samen met zijn broeders en een aantal gelovigen de nachtmis te kunnen vieren. Omdat hun kapel te klein was, gingen ze naar een grot in de bergen van Greccio. Door God geïnspireerd, kreeg hij het verlangen om de echte kribbe weer te geven waarin onze Verlosser geboren werd in de grot van Bethlehem, zonder enig comfort en met de attributen zoals die er toentertijd aanwezig waren, zoals: een echte kribbe vol hooi, een echte os en een levende ezel. Franciscus gaf er zich echter geen rekenschap van dat hij de eerste echte kerststal van de wereld schiep. In deze prachtige plaats van Greccio en in de grootste armoede, beleefde hij de plechtige Nachtmis samen met de mensen uit heel de streek, die vol bewondering waren en straalden van vreugde. Geleidelijk aan, dank zij de heilige Franciscus, kreeg de Franciscaanse traditie van de "kerststal" gestalte. Deze verspreidde zich over de hele wereld onder miljoenen christenen en is hun/onze meest bekende traditie geworden.

Een van zijn biografen, Broeder Thomas de Celano, die er die nacht bij was, heeft op poëtische wijze deze beroemde Kerstnacht beschreven. Een andere biograaf, de H. Bonaventura vertelt:

"De man Gods stond voor de kribbe vol tedere godsvrucht, het gelaat vol tranen en met een ziel boordevol vreugde. Men vierde de Heilige Mis op de kribbe zelf. Franciscus zong het Evangelie en daarna preekte hij voor het volk over de geboorte van deze arme Koning, die hij door de tederheid van zijn liefde het Kind van Bethlehem noemde.

Nu was er ook een deugdzame en trouwe soldaat, Jan de Grecio, die uit liefde tot de Heer het soldatenleven vaarwel had gezegd en met Franciscus verbonden was door een diepe vriendschap. Deze soldaat verzekerde dat hij in de kribbe een kindje had zien slapen dat buitengewoon mooi was en dat Franciscus het in zijn armen had genomen om het te trachten uit zijn slaap te wekken. Hoewel de vroomheid van deze religieuze soldaat al volstaat om een dergelijk visioen geloofwaardig te maken, is de betekenis ervan een krachtig bewijs en de wonderen die er op volgden bevestigen dit. Het hooi van de kribbe genas op wonderbaarlijke wijze zieke dieren en behoedde ze voor verschillende besmettelijke ziekten. God wilde in alles zijn dienaar eren en door duidelijke wonderen de werkzame genade tonen van zijn heilige gebeden ..." Zie : www.catholictradition.org/Children/creche.htm

5 - Jaar van de priester. Hier volgt een nieuw gebed voor de priesters dat we deze maand kunnen bidden: "O, Jezus, ik bid U voor Uw trouwe en vurige priesters, voor Uw ontrouwe en lauwe priesters, voor Uw priesters, werkzaam in nabije of verre missies. Ik bid U voor Uw priesters die bekoord worden, voor Uw priesters die lijden onder eenzaamheid en verlatenheid. Ik bid U voor Uw jonge priesters, voor Uw oude priesters, voor Uw zieke priesters, voor Uw stervende priesters. Ik bid U voor de priesters die lijden in het Vagevuur. Maar vooral bied ik U de priesters aan die me dierbaar zijn. De priester die me gedoopt heeft, zij, die me mijn zonden vergeven hebben. De priesters van wie ik de Heilige Mis heb bijgewoond en die me uw Lichaam en uw Bloed gegeven hebben in de Heilige Communie. De priesters die me onderwezen hebben, die me bemoedigd hebben en raad gegeven. Alle priesters die ik dank verschuldigd ben, in het

bijzonder : NN

O, Jezus, druk hen allen dicht bij uw Hart en geeft hen overvloedige genaden in de tijd en in de eeuwigheid. Amen. O, heilige Moeder van God, leg zelf uw Kind in de donkere kribbe van ons hart ! Leid ons in de vrede in deze moeilijke tijden.

Sr. Emmanuel

Vertaald uit het Frans

© Enfants de Medjugorje december 2009